

Чичо ми се помина неочаквано отъ сърдеченъ ударъ. Следъ неговата смъртъ Макао стана мраченъ, веселостъта му го напусна. То никога вече не произнасяше заученитѣ думи въ такава връзка съ ррзговора, а това ни караше да предполагаме, че папагалътъ има голѣма интелигентностъ.

Прочутъ кино-артистъ. Шимпанзето Жакъ редъ години се ползувало съ славата на най-прочутъ филмовъ артистъ между животнитѣ. То тѣй майсторски могло да подражава, че засрамявало понѣкога и самитѣ артисти. То се смѣло почти съ човѣшки гласъ, когато се представлявали весели работи.

Въ единъ филмъ Жакъ трѣбвало да седи до главния изпълнителъ, който играелъ роля на единъ глупавъ богаташъ, който ималъ само една целъ въ живота: да яде и пие. Жакъ билъ облѣченъ много контешки, съ монокль. Неговата задача била да представи въ карикатурна форма богаташа. И тая задача той изпълнилъ блѣскаво: ялъ и пилъ всичко, което му се поднасяло съ лакомията на голѣмъ чревоугодникъ, а цигаритѣ пушелъ съ такава страсть, че димътъ на цѣлъ куминъ излизалъ изъ ноздритѣ му.

За сжщото шимпанзе разказватъ и друго. Сцената* представяше коридоръ въ хотелъ. Прислужницата трѣбваше да носи нѣкъде една табла съ сждове; въ срѣдата на коридора трѣбваше да срещне една маймуна, да се уплаши отъ нея, да изпадне въ ужасъ, да избѣгне въ стаята и да припадне. Всичко бѣ въ редъ. Но когато прислужницата се срещна съ шимпанзето, дали наистина се уплаши отъ него, или несрѣчно държеше таблата, всичко падна на земята. Тогава Жакъ взе таблата, нареди отново въ нея предметитѣ, занесе ги въ стаята, после си повдигна панталонитѣ до горе, за да му се полюбува публиката. Това вече не бѣ едно просто подражание, а една по-стѣпка, извършена съ разсждѣкъ. Жакъ бѣ доволенъ отъ това, което извърши и се смѣеше презъ зжби.

Бира е имало преди 5000 години. Известно е, че нѣкогашнитѣ египтяни имали обичаи да оставятъ при погребанитѣ мъртавци храна и питие за дългото имъ пжтешествие до царството на Озирисъ.